

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

CORNER FRITCHARD AVE. & McGREGOR ST.

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

РІК V.

Ч. 24.

СУБОТА, 24. МАРТА 1923.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, MARCH 24th, 1923.

No. 24.

VOL. V.

ПРИВІТ КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ КОН-ВЕНЦІ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ, МОХОВАЯ УЛИЦЯ 16.

Москва, 29. січня 1923.

До Другої Всеукраїнської Конвенції Робітничої Партії Канади.

Дорогі Товариші!

Виконавчий Комітет Комуністичного Інтернаціоналу вітає Робітничу Партію Канади, яка збиралася на свій конгрес.

Що канадська робітничка класа може бути і є чинником в світовій ситуації, про це нема сумніву. На дразок цього, до якої міри Велика Британія числить на канадських робітників як конечних для успіху в її імперіалістичних планах, ми пригадуємо вам тільки те, що коли війна між Британією і Туреччиною здавалася неминучою, то Канада була першою країною, яка одержала від тодішнього міністра війни Вінстона Черчіля телеграму за поможню на випадок проголошення війни.

Положення на Далекому Сході, де знова імперіалістичні махінації Великої Британії і Зауцненн Держав стають очевидними, також вказує на ролу канадських робітників в будучім розвитку подій світового імперіалізму.

ЗАВДАННЯ ВАШОЇ ПАРТІЇ Є ВАЖНІ.

Спеціально зваємо вас на будуче успішно продовжати в трейд-юніях ту роботу, яку ви вже почали та поширювати активні партійні групи в кождім відділі і секції трейд-юніїв, бо це є одно з найбільше важких завдань в підготовлюванню будучої побіди. У всякій країні, де приміювано тези прийняті на Третім Всесвітнім Конгресі відносно "праці в трейд-юніях", результати праці більше чим оправдали себе. Ми є певні того, що ви про це самі переконаєтесь і що в бачущім році не пропустите в цім напрямку ані одної нагоди.

Ми зауважили також у вашій конвенційній програмі резолюцію в справі наших відносин до Канадської Партії Праці. Тут знова ваше становище є після нашої думки правильне. Ми думаємо, що ви оцінюєте дійсно значення такої задуки і будете старатися продовжати вашу працю в цім напрямі і на будуче. Дійсна політична партія робітничої класи повинна бути не лише партією у впереді армії визволення, що керує її наступ своїми прокламаціями, але повинна також через діяльність свого членства керувати всіми іншими органами робітничої класи в якій. А це можна досягнути тільки тоді, коли комуністи працюють як дисципліновані одиниці в сильно організованій комуністичній партії.

Ми надіємось, що ви шораз енергійніше будете скупчувати свої сили в тім напрямі, щоби зробити вашу партію дійсно боевою комуністичною партією.

А щоби досягнути в цім напрямі успіху, для цього дуже важним, середством є партійна преса. Ми зауважили, що у вас по цьому питанню є особна резолюція. Сильна, розумно керована і наскрізь контрольована партійна преса може сповняти неощінену роботу — спеціально щоденна преса — в угрунтовуванню і керуванні силами робітничої класи, — крім того вона об'єднує ідеї і діяльність самих партійних членів.

Виконавчий Комітет Комуністичного Інтернаціоналу уважає, що Робітничу Партію Канади буде піддержувати і правильно вести пролетарські сили Канади до боротьби, яка жеде їх в будуччині.

З комуністичним привітом,

Президія В.К.К.І.,
Н. Бухарін
О. В. Куусінен (секретар).

КОМУНІСТИ ЗАКЛИКАЮТЬ РОБІТНИКІВ ВСЕГО СВІТА ДО ПРОТЕСТУ ПРОТИ ОКУПАЦІЇ РУРСЬКОЇ.

ФРАНКФУРТ над Майном, Німеччина, 22. марта. — Відбувшись тут міжнародна комуністична конференція постановила на своїй кіншній сесії, що в дні з 15 до 22 цвітня мають відбутися у всіх краях світа комуністичні демонстрації як часті програми міжнародного тижневого протесту, спрямованого головно проти окупації Рурщини.

Той тиждень, каже резолюція, буде також включати демонстрації проти Версальського договору, загрози війни та проти фашизму.

СОЦІАЛ-ПАТРИОТИ БАЧУТЬ РАТУНОК У "ЛІГИ НАЦІЙ".

ЛОНДОН, 21. марта. — Рамсей МекДоналд і Артур Гендерсон, провідники британської Партії Праці, вихаїли вчора разом з Вільямом Адамсоном, Тамом Шо, С. Р. Бокстоном і ген. С. Б. Тамсоном до Парижа на конференцію з французькими посланцями в справі французької окупації Рурщини.

Гендерсон і МекДоналд повернуть нині до Лондону, а решта ачисленні звідують окуповані околиці як офіційальні представники британської Партії Праці.

ПАРИЖ, 22. марта. — На конференції бельгійських, британських, італійських і французьких робітничих і соціалістичних парламентарів, яка відбулася тут вчора, одностайно прийшло до заключення, що за справу поладження Рурської проблеми мусить взятися американське правительтво, або коли це не станеться, ціла справа мусить бути передана до "Ліги Націй".

Бритійськими делегатами на конференції були Дж. Рамсей МекДоналд, Артур Гендерсон, С. П. Адамсон, Там Шо і генерал Тамсер.

Польсько-російська поштова конференція в Москві.

В комісаріаті закордонних справ у Москві розпочато польсько-російську поштово-телеграфічну конференцію.

АНГЛІЯ ОДОБРАЄ ВІДДАВАННЯ ГАЛИЧИНІ ПОЛЬЩІ.

ЛОНДОН, 21. марта. — Відповідаючи у вісторок в парламенті на питання, прем'єр Бонар Ло сказав, що рішення ради амбасадорів, яким віддається Польщі Східну Галичину, є остаточним.

Один посол заявив, що в Канаді є 500,000 британських горожан українського походження, серед котрих це рішення викликало незвичайно поражаче враження.

Прем'єр у відповідь сказав, що рада амбасадорів винесла своє рішення маючи всі ті факти на увазі.

Англійські ліберали за визнанням Радrepublik.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

Член англійського парламенту Кеуворті, котрий прибув до Москви для прослідження відносин у Росії, заявив представникам преси, що фракція ліберальної партії, котрої він представляє, стремить до повного дипломатичного визнання Східної Росії в Англії як незалежної держави.

ЖАДАННЯ РОБІТНИКІВ В СІДНЕЙСЬКИХ СТАЛІВНИХ.

СІДНЕРІ, Н. С., 21. марта. — На мітингу місцевої юнії сталевих робітників ухвалено вчора резолюцію, в якій робітники домагаються від "Брітіш Емпайер Стіл Корпорейшен" 30 процент підвижки платні, 8-годинного дня праці, признання їхньої юнії і збирання юнійних вкладок при виплаті.

Юнія домагається відповіді до 1. цвітня і грозить страйком на случай відмови.

Вудсворт запитує, чому Ларкін не впушено до Канади.

ОТТАВА, 20. марта. — Дж. С. Вудсворт, робітничий посол з центрального Вінніпегу, поставив нині в парламенті запит, чому відкинено просьбу Джима Ларкіна о візд до Канади.

Дійствующий міністер імміграції Чарлес Стюарт відповів, що Ларкін не відмовив вступу до Канади по перше тому, що він відмовився відповідати на звичайні питання, які ставилися особам, що хочуть увійти в Канаду. В цій справі внесено апель, сказав Стюарт, і справу віддано департаментови справедливости.

(Інші телеграми повідомляють, що Ларкін на запит, якого краю він є горожаниним — відповів, що є горожаниним Ірландської Републики. Це правдоподібно було й причиною, що його не впушено до Канади.)

САККО ОСЛАБЛЕНІ І ПОГО СПРАВА ВІДЛОЖЕНА.

ДЕДГЕМ, Масс., 17. марта. — Коли розпочалося вчора пересудування в справі відновлення процесу Сакко і Ванзетті, прокураторія зажадала, щоби Сакко відвести до шпиталю і насильно його кормити.

Це домагає поставив прокуратор після того, як оборона заявила, що Сакко є фізично нездійний прибути до суду та що його умисловий стан через 30-денний голодовий страйк знаходиться в такім стані, що він не може брати участі у своїй власній справі.

Судія Сеер назначив двох знаюків, щоби вони розслідали стан здоров'я Сакко. Коли б показалося, що його умисловий стан не є правильний, суд відішле його з в'язниці до шпиталю, де він буде насильно кормлений.

Судовий лікарський знаток др. Абрагам Меерсон, який оглядав Сакко передвчора, заявив, що Сакко вправді є здоровий, але через довгу голодовку упав жертвою привидів свого ума, коли рішається його доля.

Через відсутність Сакко судія Сеер відложив пересудування на пізніше.

В Німеччині не допущено до лучу.

БЕРЛІН, 22. марта. — Сьогодні арештовано по цілій Німеччині 60 членів нової германської партії, оскаржених о "зрадничу діяльність". Поліція вірить, що викрила завчасу новий проєктований луч, однак пруський міністер внутрішніх справ держить цю справу в тайні і каже, що проголосить її в п'ятницю в соймаі.

Повища статистика об'їмає всі Радянські Републики з в'їмком бушової Далеко-Східної Републики і Владивостоку.

ВІДНОСИНИ МІЖ АВСТРІЄЮ І РАД. УКРАЇНОЮ.

Дня 19. лютого тов. Левицький вручив австрійському урядові грамоту, якою назначується він послом Радянської України у Відні. Цей акт вручення грамоти являється завершенням умови заключеної між Україною й Австрією, на підставі якої обидва держави визнають себе взаїмно і навізують нормальні дипломатичні і торговельні зносини. При тій нагоді були ще раз підкреслені спільні інтереси обох держав і висказано з обох боків побажання залишитися в мирних і приязних відносинах.

У львівській "Землі і Волі" з 4. марта ц. р. читаємо слідууючий "Запит":

До Голови "Ком. Допомоги Голодній Україні" Пана д-ра К. Студинського: Від часу, коли розділено К.Д.Г.У. на дві секції, Голова Комітету ще й досі не скликав ні одного засідання комітету, мимо оголошення домагає цього членів комітету в нашій газеті. Тому то це раз отсею дорогою домагаємося скликання в як найкоротшому а часі засідання К.Д.Г.У., на якому члени ком. могли б довідатися, що сталося з грошими і зібраним збіжжям.

— Ляко Калитинський, Львів, 26. лютого 1923.

Вивіз товарів з Фінляндії до Сов. Росії в 1922 р. осягнув висоту вартости 200 міль марок.

В СПРАВІ УЧИТЕЛЬСЬКОГО КУРСУ.

Всім Філіям, Відділам і місцевим Шкільним Радам до відома.

Центральна Шкільна Рада для робітничих диточих шкіл при Ст. У.Р.Д. застановившись уважно над рішенням з'їзду Ст. У.Р.Д., щоби устроїти три-місячний учительський курс для тих товаришів і товаришок, що вже вчать, або бажали би стати учителями в робітничих диточих школах, і щоби цей курс відбувся, коли буде можливо, в місяць цвітня, маю і червні, прийшла до заключення і рішила, що такий курс не може бути устроєний в згаданих місяцях, але що його треба відложити, з слідууючих причин:

1. Задля великої кількості праці наложеної з'їздом на рідні комітети нашого Товаришення і робітників, що виконують роботу в центрі, рішучо неможливо було поробити потрібних приготувань до такого учительського курсу.

2. Дотепер неможливо було дістати потрібної помочі, щоби курс було звільнити від праці, хоч би лише частинно, тих товаришів, що мали б учини на цім курсі.

Через те Центральна Шкільна Рада звернулася до Екзекутивного Комітету Ст. У.Р.Д., щоби цей відложив учительський курс до того часу (правдоподібно до осені), поки не явиться можливість такий курс успішно устроїти.

В міжачі Ц.Ш.Р. всіма силами буде допомагати робітникам диточим школам поборювати ті труднощі, з якими вони задля браку належної підготовки робітничих учителів зустрічаються.

Центральна Шкільна Рада при Ст. У.Р.Д.

ЗІЗД ЗАХІДНОГО ОКРУГА СТОВ. У.Р.Д.

Отрим повідомляється всі філії, відділи, товариства і загальне членство Товаришення Укр. Роб. Дім Західного Округа, що Західний Округний Комітет рішив в порозумінню з Екзекутивним Комітетом скликати Західно-Округний Зїзд. Зїзд цей відбується в дні з 13, 14 і 15 цвітня ц. р. в сали Українського Робітничого Дому в Едмонтоні.

Програма зїзду:

1. Отворення зїзду.
2. Вибір президії зїзду.
3. Вибір верифікаційної комісії і провірення мандатів делегатів.
4. Справоздання З.О.К.
5. Справоздання делегатів.
6. Вибір комісії.
7. Засідання комісії і їхні справоздання.
8. Укр. Роб. Дому і фермерські дома в Альберті.
9. Робітничі і фермерські диточі школи.
10. Організація жєнщин-робітниць.
11. Організація робітничо-фермерська.
12. Інкorporація укр. робітничих і фермерських домів в провінції Альберті.
13. Справа робітничо-фермерського органу.
14. Справа допомоги визвольної боротьби в Східній Галичині.
15. Вибір заряду і контрольної комісії З.О.К. на 1923 рік.
16. Замкнення зїзду.

Право представництва.

Філії і відділи Ст. У.Р.Д. в Західнім Окрузі (Альберта і Бр. Колумбії), включаючи і

Закхідний Округний Комітет в Едмонтоні щиро запрошає на зїзд представників фермерських товариств, які повинні взяти активну участь в зїзді та висказати, що фермерів тепер долгає а яку акцію треба тепер підприняти, щоби спільно з робітниками стати плече до боротьби проти гнету, який давить однаково як фермерів, так і робітників.

Ви, товариші фермери, найліпше знаєте своє положення, тому прийдіть на цей зїзд, щоби разом порадитися над лихою долею робітника і фермера.

З тов. привітом, Західний Округний Комітет Ст. У.Р.Д. Дім в Едмонтоні.

(Печатка.)

Делегатки Секції Жєнщин-Робітниць.

Кждий відділ Секції Жєнщин-Робітниць на Заході повинен подбати про висилку своєї делегатки чи своїх делегаток на зїзд. Однак де це окажется неможливим до виконання, там хай товаришки дадуть свої уповаження заступати їх тим товаришам, котрі поїздуть як делегати на зїзд.

Делегати від фермерських товариств.

Закхідний Округний Комітет в Едмонтоні щиро запрошає на зїзд представників фермерських товариств, які повинні взяти активну участь в зїзді та висказати, що фермерів тепер долгає а яку акцію треба тепер підприняти, щоби спільно з робітниками стати плече до боротьби проти гнету, який давить однаково як фермерів, так і робітників.

Ви, товариші фермери, найліпше знаєте своє положення, тому прийдіть на цей зїзд, щоби разом порадитися над лихою долею робітника і фермера.

З тов. привітом, Західний Округний Комітет Ст. У.Р.Д. Дім в Едмонтоні.

(Печатка.)

Делегатки Секції Жєнщин-Робітниць.

Кждий відділ Секції Жєнщин-Робітниць на Заході повинен подбати про висилку своєї делегатки чи своїх делегаток на зїзд. Однак де це окажется неможливим до виконання, там хай товаришки дадуть свої уповаження заступати їх тим товаришам, котрі поїздуть як делегати на зїзд.

Делегати від фермерських товариств.

Закхідний Округний Комітет в Едмонтоні щиро запрошає на зїзд представників фермерських товариств, які повинні взяти активну участь в зїзді та висказати, що фермерів тепер долгає а яку акцію треба тепер підприняти, щоби спільно з робітниками стати плече до боротьби проти гнету, який давить однаково як фермерів, так і робітників.

Ви, товариші фермери, найліпше знаєте своє положення, тому прийдіть на цей зїзд, щоби разом порадитися над лихою долею робітника і фермера.

З тов. привітом, Західний Округний Комітет Ст. У.Р.Д. Дім в Едмонтоні.

(Печатка.)

Делегатки Секції Жєнщин-Робітниць.

Кждий відділ Секції Жєнщин-Робітниць на Заході повинен подбати про висилку своєї делегатки чи своїх делегаток на зїзд. Однак де це окажется неможливим до виконання, там хай товаришки дадуть свої уповаження заступати їх тим товаришам, котрі поїздуть як делегати на зїзд.

Делегати від фермерських товариств.

Закхідний Округний Комітет в Едмонтоні щиро запрошає на зїзд представників фермерських товариств, які повинні взяти активну участь в зїзді та висказати, що фермерів тепер долгає а яку акцію треба тепер підприняти, щоби спільно з робітниками стати плече до боротьби проти гнету, який давить однаково як фермерів, так і робітників.

Ви, товариші фермери, найліпше знаєте своє положення, тому прийдіть на цей зїзд, щоби разом порадитися над лихою долею робітника і фермера.

З тов. привітом, Західний Округний Комітет Ст. У.Р.Д. Дім в Едмонтоні.

(Печатка.)

УВАГА! - НЕСПОДІВАНА КОМЕДІЯ! - УВАГА!

Драматично-Співацький Кружок Укр. Робітничого Дому

— відіграє —

В СУБОТУ, ДНЯ 24-ГО МАРТА

В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

комедію в 4-ох діях з міщанського життя зі співами і танцями М. Старицького п. н.:

МОДНИЙ ЖЕНИХ

(ЗА ДВОМА ЗАЯЦЬМИ)

Є це одинока комедія, котра має найбільший успіх усюди на українській сцені. В комедії "Модний Жених" або "За Двома Заяцями" є повно гумору і сатири та комічних ситуацій від початку до кінця. Розкажіть про цю чудову комедію своїм

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"

Часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень.
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Стіваришене "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Неповищення в газеті рукописів не звертається, хіба що дописувачеві
визначити, що бажав звороту своєї рукописи на випадок її неповищення
та залучити поштовою марку на її пересилку.

КОНВЕНЦІЯ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

Друга з ряду краєва конвенція Робітничої Партії Канади
відбулася в Торонто в дні 22—24. лютого ц. р. Всіх делегатів
з правом рішення голосу було 36, причім 5 з них мали
по два голоси, а саме делегати 5. і 6. дистриктів, тобто делегати
з найдалішніх місцевостей.

Делегатів від братніх організацій було 9. Між ними Е. Р.
Бравлер, представник Робітничої Партії Америки і Трейд-юніонної
Прогресивної Ліги; Р. Г. Россел, представник торонто-
ського дистрикту Трейд енд Лейбор Кавісіа; по одному пред-
ставникови від української і філіпінської секцій; представник
французької Соціальної і Економічної Робітничої Ліги в Мон-
тралі.

Велика більшість делегатів — це активні радикальні діячі
в канадській трейд-юніонній русі, як наприклад, Дж. Б. Мек-
лаклен, секретар майнерської юнії 26-го дистрикту (Нова Ско-
шія).

Конвенція відбулася в дружній, солідарній праці всіх деле-
гатів. Підсумки роботи партії за минулий рік свідчать,
що партія є на правильній дорозі і її тактику в політичних і е-
кономічних питаннях апробували Комуністичний Інтернаціонал.

Комуністичний Інтернаціонал одобрив тактику Р.П.К. від-
носно роботи в трейд-юніях, а також відносно Канадської
Партії Праці. Тактика і платформа партії правильна, але ви-
магає виконання. Комуністичний Інтернаціонал якраз звертає
конвенції Р.П.К. на це виконання увагу і конвенція у своїх ре-
зольуціях вимагає цього від всіх членів Р.П.К.

Р.П.К., наскільки цього було дійсно революційною і активною
партією, повинна реагувати на всі політичні і економічні
події в світовій і краєвій масштабі. Канада є активним полі-
тичним чинником серед великих європейських капіталістичних
держав завдяки своєму трітньому економічному становищу. Отже
не диво, що коли недавно тому запало війною на Близькій
Сході, британський військовий міністер Вінстон Черчил найперше
телеграфічно звернувся за поміччю до Канади.

Далше, всі події в Європі неминуче відібуваються і на Кана-
ді так само, як це було підчас світової війни. А в Європі тепер
реакція підняла голову: Бонар Ло, Пуанкаре, Стіннес, Горті,
Муссоліні, Пілсудські, це ті реакційні духи, які має перед собою
робітництво. А на услугах у них стоять соціял-демократи, лі-
дери І. Інтернаціоналу, королівські міністри Вандервельди,
Гендерсон, які і тепер обідають за одним столом з королями.

Всі ці питання порушувались на конвенції Р.П.К., детально
обговорювалися і найбільш свій вислів в її резолюціях і при-
писах до Комінтерна, Робітничої Партії Америки і до Комуні-
стичних Партій Великої Британії, Франції і Німеччини.

Однак найбільше праці конвенція присвятила підсумкам
праці партії за минулий рік і ведення її праці в будучині в
цій країні. Шлях праці Р.П.К. на 1923 рік дуже широкий. Як
одинока революційна партія в Канаді, Р.П.К. повинна енергійно
відкачкатися на всі наступи робітництва цієї країни в його
щоденній боротьбі за кусок хліба як на політичній, так і на еко-
номічній фронті. А головово на економічній. На трейд-юніонний
фронт Р.П.К. повинна звернути найбільшу увагу — це ключ
Комінтерна і другої конвенції Р.П.К.

В трейд-юніях засіли старі консервативні лідери і вони за-
консервували в своїй рамці весь трейд-юніонний рух в Канаді.
Вони прислали його буржуазно-демократичним хльорформом і
обов'язку Р.П.К. є збудити приспану юніонну масу. Звідси
і ключ — в юнії!

За минулий рік, як це видно зі звіту організатора Трейд-
юніонної Прогресивної Ліги в Канаді т. Бака, партійним членам
вдалося поорганізувати свої групи в 16 центральних робітничих
радах, в поверх 60 залізничних юніонних локалях, в об-
идвох майнерських дистриктах, в двох великих металевих га-
дузях, в багатьох великих деревних індустріальних осередках.
Трейд-юніонна Прогресивна Ліга, як економічна галузь Р.П.К., роз-
винула свою діяльність широкою сіткою своїх гуртків в трейд-
юніях по цілій Канаді. Вона систематично почала творити
сильне ліве крило в канадських трейд-юніях за приміром ро-
боти Трейд-юніонної Прогресивної Ліги в Злучених Державах.
Треба тільки, щоб члени Р.П.К., які не є ще в юніях, своїм
вступанням до них вносили живий радикальний елемент в їх ор-
ганізм і збільшили собою ряди товаришів вже працюючих в
юніях.

Починаючи з цього числа "У.Р.В." ми будемо містити всі
резолюції другої конвенції Р.П.К. і всі відділи У.С. Р.П.К. по-
винні передискутувати їх в своїх відділах та згідно з ними за-
стосовуватися в своїй далішній діяльності.

Комуністичний Інтернаціонал одобрив тактику Р.П.К. про
єдиний фронт. Він вказує на потребу створення в Канаді за-
гальної робітничої політичної партії — Партії Праці. А що та-
ка партія вже існує на сході Канади, то лишається поширити
її на цілу Канаду і втягнути в нею всі трейд-юніонні маси. Стано-
вище конвенції У.С. Р.П.К. щодо Партії Праці — краєва кон-
венція одобрива.

Р.П.К. подала апеляцію до четвертої конвенції Канадської
Партії Праці, яка відбулася 4. лютого ц. р. в Лондон, Онт.,
о прийняття її в склад К.П.П. Апеляція зіслана прийнята. Канадська
Партія Праці не є організацією революційною, але
вступаючи в нею, Р.П.К. має на меті створити в К.П.П. сильну лі-
ву течію, давати партії революційний напрям і не допустити ре-
акційним лідерам звести її на манівці, чого, розуміється, Р.П.К.
не могла-б зробити, наскільки-б вона стояла поза нею.

Конвенція Робітничої Партії Канади одобрива становище
конференції У.С. Р.П.К. щодо масової рееміграції до Радян-
ських Республік і ухвалила від себе також відповідну резолю-
цію.

Звіту делегатів Р.П.К. на IV. Конгрес Комуністичного Ін-
тернаціоналу і з привіту Комінтерна на конвенцію Р.П.К. видно,
що партія стоїть на правильній шляху класової боротьби на
обидвох фронтах — політичній і економічній, лише треба цю

боротьбу зміцнити, повести її більше енергійно, заінтересувати
нею широкі робітничі маси. А для цього треба кинути в вир
цеї боротьби. Не треба казати, що я не піду в юнію, бо вона
реакційна, або не треба йти в Партію Праці, бо вона не є чисто
пролетарська. І перша і друга є перше все організації робіт-
ничі, а діло активних революційних робітників зробити їх ре-
волюційними.

Робітнич.

ЯК ГАЛИЧИНА ОПИНИЛАСЬ ПІД ПОЛЬЩЕЮ,

або

КІНЕЦЬ ПАТРІОТИЧНОЇ ДРАМИ.

ДІЯ ЧЕТВЕРТА — ПІСЛЯ ВТІЧІ.

Що сталося з галицькою армією після втічі послів? Те, що
мусило статися. Офіцерія потягнула її до Денікіна. Коли-ж ра-
дянські війська скинули Денікіна в Чорне море, то офіцерія хо-
тіла потягнути армію до Румунії, але не могла, бо майже ціла
армія, зглядаючі ті останки, які виїздили, лежали на тифозних на-
рах. Отже армія перейшла до большевиків, а за нею потягну-
ла і офіцерія.

"Большевики нас обіграли, дали змогу доглядати хорих
і нав'язати зносини з іншими розкиданими частями", писав од-
ин з офіцерів пізніше, вже з Ялти. На весну армія виудка-
ла, большевики її не розоружили, навіть команди не замінили,
лише дали своїх камісарів і то переважно Галичан.

В маю 1920 року розпочинає Петлюра з Пилсудським похід
на Київ. Радянський уряд, знаючи якими ворогами Галичане є
польської шляхти, поручає їм оборонити частину фронту проти
Поляків. Так, ворогами польської шляхти є працюючі галиць-
кі маси, але не офіцерія. І та офіцерія нав'язує тайні зносини
з Поляками, а коли польська армія підійшла близько, офіцерія
зраджує сама і тягне за собою рядове воїнство на сторону
військ польської шляхти. Як каже згаданий вище М. Галабут
"офіцерія знова почала нас дурити, щоби ми перейшли на сто-
рону польських військ, а ті пустять нас до дому, бо Поляки те-
пер дають вже свободу Галичині".

І дві бригади перейшли на сторону Поляків і тим отворили
Полякам дорогу на Київ, а за те Поляки їх розоружили, арешту-
вали і згноїли в підземних таборах Тухоля, на Поморю. Одна
лише бригада червоних Усуусів осталась вірою радянській
владі, до останнього дня боролась за волю Галичини в рядах
радянських військ і найкращими представниками її є С. Мель-
чук, П. Шеремета і І. Цепко, згинувши недавно в Галичині від
куль польської шляхти.

Та не довго Пилсудський попасав на Україну. Зруйнувавши
в Київській губернії, собори, мости і водопроводи, почав втікати
під напором червоної армії, лишаючи за собою смерть і руїну.
Ось вже червона армія в Галичині, під Львовом, під стінами
Варшави.

І що тіди робить Петрушевич? Йде до Галичини, щоби при
цій нагоді викликати повстання селян проти Польщі? Нічого
подібного. Він плазує перед антантою і присягається перед
нею в своїй вірності та злояльності. А Петрушевич генерал
Кравець, який мав тоді щось дві тисячі війська, які поміг він
червоній армії в боротьбі проти Польщі? Ні! Він проголосив
"неутральність" і втік на Чехословаччину. Ось як виглядала
його неутральність після слів Михайла Галабута, який був тоді
жовніром тої армії Кравца:

"Кравець зрабував населення в Галичині, а коли привів нас
(свої війська) на Чехословаччину, то там відібрав від нас коні,
а жовнірів кинув на ласку судби. Жовніри в Карпатках втікали
від своїх генералів з кіними на Полонину і там гинули. А если
кого зловлено, то віддавано польським властям. В Желіні на
Словаччині сидять тепер за гтратами 900 українських жовнірів,
яких через гтрати кіними дробять, як собак, бо кажуть, що то
большевики".

І тоді як червона армія стеліла подя в Сх. Галичині своїми
трупами в боротьбі проти військ польської шляхти, Кравець вті-
кав на Чехословаччину, а петлюрівські чорношляхтички, які бо-
ролись по стороні польської шляхти, гарцували по галицьких
селах, дускали їх з димом та краями нагами спину галицького
"хлоба в довгий льод". А ціла укр! чорносотенна преса в Ка-
наді співала осанна Петлюрі.

Ах якже-ж то раділи всі українські пани, коли Поляки по-
чали гнати большевиків назад від Варшави і з Галичини. Які ве-
личезні статті вони містили в своїх газетах з тої радости. Які
вдячні телеграми вони слали до Клеманса, Лойд Джорджа і до
"Ліги Націй". Як вони вивхляпались, що польська війська загна-
ли 100 тисяч большевиків до Німеччини. А тоді як Пилсудський
зривав в Київській губернії і гімназії, вони писали про гнідні бараболі.
Хто не вірить, хай загляне в "Укр. Голос" з тих часів.

Спільними зусиллями Польщі, Франції, Італії і Злуч. Держ-
жав вдалося побити червону армію. Польща ликувала, ра-
діла і укр. чорна сотня, що нарешті то большевикам приходить
кінець. А тим часом смерть одного червоноармійця на поль-
ській фронті — це петля польської шляхти на шню соткам
галицьких селян і робітників. Поражка червоної армії під Вар-
шавою і Львовом означала шляхоцьку неволю для галицького
населення.

І так воно сталося. На радисті цілій українській чорній
сотні, яка активно помагала польській шляхті в боротьбі з че-
рвоною армією, поражка червоної армії закінчилася рижським
договором.

І шож тоді робить Петрушевич? Він посилав Назарука до
Риги розказувати, що мають робити большевики. І шож тоді
відповіли большевики? Вони пригадали Петрушевичом деле-
гатам: був час, коли могила було освободити Галичину, а ви па-
нове, не тільки не помогли нам, але ви встромили багнета нам
в груди, а не польської шляхті. В зробили не так, як хотів ці-
лий галицький народ, але зробили так, як хотіла антанга, а ан-
танга хотіла так, як хотіла польська шляхта.

ДІЯ ПЯТА — "МИРНА ПОЛІТИКА".

Після закінчення війни між Польщею і Радянськими Респу-
бліками закінчилися відіжки і останньої оружної боротьби га-
лицької армії. Вона, завдяки зрадничій політиці Петрушевичо-
вого "уряду" зіслана зметена з лица землі, вона зогинала в поль-
ських таборах, в котрих не зогини ні один Петрушевичів міні-
стер.

З того часу починається стаде лаянннн укр. послів (так, так,
вони ще й тепер є послами і на тамтїм світі будуть ними) по міні-
стерських передпокоях антантських країв, по передпокоях
всіх антантських конференцій і по передпокоях "Ліги Націй".
Панове, згляньтесь над нами, нас є нафта, у нас є покїрні селя-
не, беріть собі наш край, тільки хоч для виду дайте нам владу
в руки. А ми тоді будемо найвірнішим вашим слугами. Хі-
ба-ж ми до нині не були вам вірними? — Так молили укр. послів
тих панів, які їх били.

Пани і слухати не хотіли. Пошто їм, коли вони і так мають
Галичину в своїх руках. Але-ж Петрушевичів фамілійний уряд
хоче їсти. Каса вже порожна. Тоді починається похід до Злуч.
Держав і Канади за золотим руном. А щоби дістати від зао-

кеанських Українців долари, треба їм щось приобіцяти. І па-
ни обіцяють. Обіцяють землю, річки, ліси і гори, тільки дайте
долари. Навіть не дайте, а позичте, ми віддамо вам з процен-
тами. І ті дають. Дають десятки тисяч доларів запроданням
без жадної контролі, без жадного запитання куди і як ті гроші
йдуть, коли, ким і як будуть віддані назад. Дають заокеанські
Українці гроші, та ще й за приміром своїх панів шлють телегра-
ми до Клеманса, Лойд Джорджа, Вилсона, Пуанкаре, Бонар Ло,
до Оттави, до "Ліги Націй", до всіх конференцій антанті, в я-
ких просять, викидають большевиків, обіцяють бути вірними
горожанами на цїм і на тамтїм світі.

Нїхто тих телеграм не читав, нїхто на них не відповідав.
А Петрушевичові дипломатів перестали міністри пускати і до
передпокоїв. Однак Петрушевичі і Назаруки їсти хочуть. І це
заставляє їх дурити людей далше. І вони дурять: ось вже "Лі-
га Націй" на сізідуючій засіданню вирішить "нашу справу".
Ось вже Лойд Джордж перейшов на наш бік. Ось вже канадський
представник порушив нашу справу в "Лізі Націй". Дай-
те люде ще 50 тисяч доларів, дайте ще 30 тисяч, ах як би дали
нам ще 100 тисяч, то "наша справа" аж тепер пішла-б добре.

І так з дня на день, з місяця на місяць, з року на рік.

Коли вже замкнено перед петрушевичовими дипломатами
всі передпокої не тільки міністрів антанті, але і передпокої зви-
чайних, нїде не впливових послів, то щоби далше дурити лю-
дей що "наша справа" стоїть добре, Петрушевич з Назаруком
роблять таке: Пише К. Левіцький, або котрийсь інший посол
статтю про Галичину до чужої газети, п'ять солоно за те,
що та газета помістить цю статтю, а відтак "Укр. Прапор", офі-
ційний орган Петрушевича, все це передруковує і каже: ось
що пише про нас чужинецька преса. Така комедія сталася на-
ввч з вінніпегською газетою "One Big Union Bulletin". А спи-
тайте, хто ту газету читає? Але "Укр. Прапор" каже — ось що
про нас пише англійська газета в Вінніпегу.

А в той сам час петрушевичівська брїтїя в Галичині тише-
нько, поза кулісами робить коңцяхти з польською шляхоцькою.
А коли підчас виборів до польського союму перейшли з Радян-
ської України Червоної Усууси до Галичини та пустили з димом
ряд фільварків польської шляхти, то Петрушевич і вся чорна
сотня закричала: дивіться, люде, як ми воюємо.

ЕПІЛОГ.

А епілог цілої цїєї авантюри короткий. Навіть дуже корот-
кий. В четвер 14. марта ц. р. появилася в англійській пресі ко-
ротенька телеграма з Парижа, що рада аліантських амбасадорів
признала Вільню і Галичину Польщі. І більше нічого. Ані сло-
ва про Петрушевича. Ані слова про "нашу справу".

І шож-ж тепер, панове Назаруки? Куди направите тепер сто-
лицю? Чому ви не сказали нікому людам, що рада амбасадорів
була вирішувати якраз саме тепер справу Сх. Галичини? Чо-
му ви мовчали? Ви не знали? Брешете! Ви знали і мовчали.
Ви навіть знали, що рада амбасадорів вирішить якраз на ко-
ристь Польщі. Сім тільки можна пояснити вислання Петруше-
вичом місці до Радянських Республік. Вислаючи місію до Ра-
дянських Республік він знав вже тоді, що рада амбасадорів від-
дасть Галичину Польщі, знав і мовчав, щоби не перешкодити
"позиції національної оборони".

Всі ви знали це тоді, що справа Галичини погребана, як в
1919 році переходили в Галичині за Збручу. І про це ви, пане
Назаруку, тоді виразно писали. Знали і дурили укр. селян і ро-
бітників до него часу.

Шож далше?
Таке питання повинен поставити Назарукови кожний укр.
фермер і робітник в Канаді. Який ваш даліший шлях, панове
посли?

І відповідь може бути тільки одна:

Прочізі сцени, обманці! Ви загрили Галичину, ви звели
на манівці завзяту боротьбу галицьких селян і робітників за сво-
ю свободу! Ви своєю зрадничою роботою кинули Галичину в
кітї польської шляхти. Галицькі селяне і робітники були-б ви-
борили собі свободу, если-б ви, всі послї, були пропали разом
з цїсаром Карлом і його троном.

Але ви не пропали, ви вижили на горі галицькому населен-
ню. Так прочізі сцени тепер! Ви кинули Галичину в шля-
хоцьку неволю, але галицький селянин і робітник вибере собі
волю революційним шляхом в класовій боротьбі! І тоді він
поклоче вас, зрадників, до відповіді перед суд народа.

Волинець.

З РОБІТНИЧОГО ЖИТТЯ В ГАЛИЧИНІ.

(Від нашого львівського кореспондента.)

Про невідрадні умови життя
робітництва в Польщі а спеці-
ально в Галичині писався вже
нераз. Доля тамашнього ро-
бітництва все була незавидна.
За це дбали вже верховоди
краю, панове шляхта, які на-
ввч з розумом недопускали
до розвитку промислу в Гали-
чині, а то з боїми перед про-
летаріатом, зростом його сил
та революцією.

Коли Галичина дісталася під
владу шляхоцько-буржуазної
Польщі та стала тереном ім-
періалістичних затїй, це поло-
ження стало прямо невиноси-
мим. Пролетаріат так у місті
як і на селі опинився прямо ве-
ред катастрофою. На селі тїль-
ки багаті або шласявіти, які
вертають з доларами, можуть
ще яко-такто пропхатись у
життю.

Сільська біднота вже важко.
Війна знищила її "майно". Ха-
ти попалені і багато жие в
земляних мовах дикї звірі. От
хотїби моя тева. Мешкає в
селі Острові коло Тернополья.
Хату спалено на війні. Батько
помер. Син згинув на Україні.
В домї лишилася старенька ма-
ті з двома дівчатками на двох
моргах поля. Сидять в компір-
ночї. За-хатчину платять 36
тисяч марок річно. Нема на-
віть хліва на корову. Одино-
ка коровина, яку вратували,
згинула тепер підчас морозів,
бо в чужому лісі у сусїда за-
мерзла. Щоби обробити два
морги поля треба тяжко пра-

цювати, бо нема своїх коней,
немачим зорати, ні засїяти, ні
звезти з поля. Треба наняти.
Конї мають багаті. Плати за
орання 30 тисяч або 2—3 дні
відробляти. За сіяння те саме,
за вивезення гною на поле так
само, за звезення з поля теж.
Роблять отже бідні дівчата у
богача і то найперш, а опісля
доперва він їде з кіними робо-
ти їм, очевидно тоді, коли об-
робив себе. Отже пізно: Цю-
го року через опізнення замерз-
ла бульба в полі, а збіжє за-
могло на подвір'ю, бо нема срю-
еїї стодоли. Молотять дівчата
на морозі на дворі. На запла-
чення данини мусїли зазичати-
ся у родини. На справлення я-
кого лаха їдуть теж просити
позички у родини. Дівчата по-
їхали-б до Прус на роботу та
"влада" не дає пашпортів.

В місті положення робітни-
ка страшенне. Ше коли було за-
мішання, війна, то шїли на ро-
боту до військових заведень,
або до приватних робітень, які
мали роботу. Тепер цього не-
ма. Останніми часами наслід-
ком спадку німецької марки
до нас напливають чужі виро-
ти.

Свої робітники не мають
праці. У шевців і кравців ма-
са безробітних. Будівельний
промисл в застою. Перевод-
иться ше цїннікові акції, ді-
стається нераз і підвижку плат-
ні але це на нічо не придається,
бо доріжннн арстає, кожда під-
важка платні при зрості доріж-
ннн являється тїльки обнижен-

ням заробітку. Робітники за-
робляють по 10 або й 20 тисяч
марок денно. Але шож з того.
За мешкання платять теж ти-
сячі. За оден капелюх платить
ся у Львові 120 тисяч марок,
за мужеську сорочку від 80—
150 тисяч. За убрання від 300—
500 тисяч — і то за лихий то-
вар. Пара черевник коштує
вже теж 120—150 тисяч марок.
І літра збираного молока коштує
1200 марок, кїль волового
м'яса платиться по 5600 марок,
і кїль солощини по 4900 мар-
ок, смальцю по 12 тисяч за
кіло. Одно яйце коштує 200
до 300 марок. Кїль муки на
запращку отже підлішої коштує
4000 марок. Тона вугля
т. е. 1000 кїль доходить вже
до пів мїліона марок. Літра
нафти коштує 1600 марок.
Трамваєвий білет у Львові
коштує від 400—1000 марок, а
місячна карта 45000 марок.
Пашприси "гінетеські" по 150
марок за штуку і т. д.

Вже і самі буржуазні поль-
ські газети нарікають на до-
рїжннн, бо вона дається відчу-
вати і самим послам. У Вар-
шаві в соїмовій реставрації, де
їдять самі послї, коштує обїд
4.000 марок, а в місті значно
дороже.

Сьогодні долар коштує на
чорній біржі 50 тисяч марок.
Газети заповідають, що доріж-
ннн буде ше більше зростати.

Якжеж тут жити навіть з не
знаєи вже якими заробітками.
А що говорити, коли хто має
діти і посиде їх ще до школи?

Робітництво по містах живе
тому з дня на день. Само ба-
чить, що але йому. Зневірї-
лось в теперішніх провідні-
ків, тимбільше, що професійні
спїлки стали тереном діяль-
ности дефензиви, куди шїла
більшість робітничих діячів з
П.П.С. (польської партії со-
ціалїстичної). Його тероризу-
ється процесами і арештами за
большевизм.

А до того між польськими і
українськими робітниками їде
націоналістична боротьба, за-
щїплена туди соціал-патріота-
ми і паралїжує вський живий
рух.

Поволї тїльки їде тут осві-
домлююча класова праця, на-
трапляючи на неабиякі трудно-
сти.

Навіть освітна праця сплини-
лася, бо зпомїж "соціалїстич-
ної" інтелїгенції не мож знаїти
преагенти. Невідрадні отже
обставини — та треба на-
дїятись, що цей стан не потре-
ває довго. Здається, що мо-
лодне покоління зпомїж ро-
бітництва почине приходити
до розуміння положення та
шукатє шляхів виходу.

Колї тїльки цї, що їдуть до
нього зпомїж інтелїгенції з по-
мочю, не завелуть надїй про-
летарських мас і не зрадять їх,
то можна надїятись, що поло-
ження робітництва поправить-
ся бодай на стїльки, що воно
знаїде злавистий шлях до
свого визволення, а це в рево-
люційній боротьбі за свої ін-
тереси.

А знайшовши цей шлях, пев-
но даїде до поправи своєї не-
завидної долї, а з цїм і оста-
точної побїди своєї класи.

ір.

КАРНІ ЕКСПЕДИЦІЇ В СХІД-
НІЙ ГАЛИЧИНІ.

Лагодів пов. Перемишляни.

З нашого села на шїснаї-
їянь поборовах, тїльки двох
ставилися, решта скрилася. В
пошукуванню за ними ходить
польська жандармерія по ха-
тах і переводить "ревїзїї". Під-
час ревїзїї виганяється людей
нагих і босих на снїг, при чїм
не обходиться без побойв. Дня
30. сїчня в ранці закивано на
постерунок Олексу Сеніка, 60-
літнього господаря, батька по-
борового Андрїя, а там так
страшно змасакував його ко-
мандрант постеруку "Wilk",
що діти занесли неспритомного
до дому.

Цїєї самої ночї увїшли жан-
дарми до хати Катерини Кра-
вечь і стягнули з ліжка її сина
Миколу, мимом цего, що той
визнає лікарський свідством.
Арештованого завезено на по-
стерунок і там прикованого
ланцюхами до ліжка держано
цїлу добу. Слїд зазначити, що
з жандармами ходить шукати
за "добровольцями" Охонь Пе-
тро і Крамар Семен. С.

НЕ СЛОВАМИ, АЛЕ ДІЛАМИ!

Бувають часи, коли чоловік, бачучи горе свого сусіда, забуває своє власне і спішить йому на поміч. Так за посідні два роки було в Канаді і з українськими робітниками.

Українські робітники в Канаді, які самими життєвими обставинами примушені були будувати свої робітничі інституції, є, як то кажуть, по шій в догав. Однак коли вибух голод в Радянських Республіках, коли розпочалася активна революційна боротьба в Сх. Галичині, українські робітники забули за свої догави і поспішили на поміч своїм братам і сестрам в старім краю.

А свій догв — стояв. Не тільки стояв, але на нім ріс процент. Та не було часу про це думати.

Однак IV. З'їзд Стіваришення Укр. Роб. Дім поставив перед собою і перед цілим Стіваришенням питання: чи догв так може бути?

ІЗ'їзд рішив: треба цього року сплатити в першу чергу догв Укр. Роб. Дому в Вінніпегу! В першу чергу в Вінніпегу, бо це є просвітний і організаційний осередок українського робітництва на цілу Канаду. IV. З'їзд Стіваришення У.Р.Д. розпреділив цей догв відповідно на всі відділи, філії і товариства, полишивши самому Вінніпегу сплатити поперх дві третих того догву. Вінніпегські товариші вважають ухвалу З'їзду для себе законом. Вони вже зробили початок в цім напрямі, про що говорить четверта сторінка цього числа "Укр. Роб. Вістий". На устроєнім концерті в неділю 4. марта вінніпегські товариші зложили на сплату догву Укр. Роб. Дому \$652.00 готівкою, а \$1,605.00 здекларували. Є де початок сьогорішньої десятирічної кампанії на сплату догву Укр. Роб. Дому в Вінніпегу, яка то сума призначена на Вінніпег IV. З'їздом Стіваришення.

Тепер, товариші на провінції, за вами слово! — З декотрих філій і відділів товариші пишуть, що мають вже на ту ціль певну суму, що вони вже почали працювати в напрямі виконання ухвалу З'їзду. З інших відділів товариші жалуються, чому їх відділу нема на ділі, тобто чому їх відділові не призначено певної суми для сплати.

Товариші! З'їзд брав на увагу лише давніше засновані відділи, філії і товариства. З'їзд не хотів згори накидати новим відділам чи товариствам свого рішення, але всяку жертву тих відділів та товариств радо вітається. Ось який молодий відділ в Бруа майн вже прислав \$73.50.

Тож за діло, товариші! Тут не потрібно гарних слів та фраз. Тут переконуючі факти говорять за те, що догв Укр. Роб. Дому в Вінніпегу треба сплатити. Самій компанії платиться на рік близько \$1,000 проценту. Далше, тому, що на Укр. Роб. Дому стоїть догв, приходить платити більше аскурацію, бо іннакше компанія була-б не позичила грошей на докінчення будови. Отож позбудьмося в першу чергу догву компанії! Позбудьмося його ще цього року!

Тим легше нам буде зробити це при добрій нашій волі тепер, коли наше Стіваришення шораз зростає в більшу силу. Бо від часу З'їзду зголосилося і прилучилося до Стіваришення Укр. Роб. Дім одинадцять нових відділів, філій і товариств з різних місцевостей Канади. Сколоудуймо, товариші, свою силу тепер! Вона українським робітникам тепер більше потрібна, чим коли инді.

Рада альянських амбасадорів, якою "народні діячі" дурли українську еміграцію в Канаді, віддала Сх. Галичину польській шляхті! Це подтверджує наше становище, що робітникам і бідним селянам не треба поклатитися на ніяку ласку панів, тільки на власні сили. Працюючи маси Сх. Галичини ніколи не визнають ніяких панських ухвал. Вони будуть вести завзяту боротьбу за своє освободження і ми повинні подати їм руку поміч. А для цього зміцнимо нашу організацію і розв'яжм собі руки з догвом!

РЕЗОЛЮЦІЯ КОНФЕРЕНЦІЇ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

РЕЗОЛЮЦІЯ В СПРАВІ ЄДИНОГО ФРОНТУ І КАНАД. ПАРТІЇ ПРАЦІ.

По цілм світі капітал розпочав безоглядний наступ на робітництво, щоби вбити його дух, знищити його організацію і обинжити його стан життя. Цей капіталістичний наступ приймає різні форми в різних часах: раз є це наступ на 8-годинний день праці, инший раз є це обинження платні або спроба заведення відкритої робітні, і остаточно шкідливі скінненні маски демократії і безопашає тероризовання і нищення робітничого руху диктатурою фашистів, теми елементами буржуазії, котрі касують свою власну конституцію і придрушують робітництво силою оружжя, палячи домн трейд-юній і т. п. Ця посідня фашистська форма капіталістичного наступу не є навіть виключена в Америці серед розвиваючихся умовин.

Завдяки різним історичним причинам, робітничий рух, який знаходиться під політичним і індустріальним утиском капіталу, є ині розбитий і деморалізований. Наколи робітництво має поставити успішний опір, щоби себе охоронити (цей наступ є часами по-зірно спрямований лише проти так званих "крайних" організацій, однак в дійсності він є наступом на робітництво взагалі), робітники без огляду на те, як вони ризяться щодо о-статочних цілей і принципів, мусять встановити спільний фронт боротьби і опору на політичним і індустріальним по-лі.

В Европі, де робітничя класа має за собою довшу історію розвитку, де вже існують великі політичні масові партії

робітництва для сформовання коаліції, і де розвивається рух за фабричними робітничими радами, який достарчає такій коаліції движучої сили, єдиний фронт вже може знайти вислів в побажанню робітничого правительства як способу опору. Тут, де робітничий рух є такій назадицький, що крафтовий юніонізм все ще переражає на індустріальнім полі і більшість наших робітників не розвивує ще навіть поняття незалежної політичної акції — завданням нашого єдиного фронту є а) на індустріальнім полі — праця за злукою існуючих крафтових юній в серії масових індустріальних юній (в цім напрямі ми одобримо працю Трейд-юнійної Провітної Ліги), б) бути на чолі розвитку Партії Праці. Так як Партія Праці є організована на федеративній основі, включаючи індустріальні і політичні організації, вона стає базою для створення спільного фронту у всіх важних справах робітничого руху. Робітничя Партія не лише підтверджує свою постанову працювати внутрі Партії Праці, але ясно признає konieczність зроблення її дійсно успішним інструментом агресивної політичної акції. Робітничя Партія прилучиться і зміцнить секції Партії Праці, де лише такі є, візьме ініціативу в їх створення, де їх ще нема, буде старатися привести до більшої їх координації по цілм краю, — вквортці, буде змагати до сильної злученої загально-доміні-вальної партії, перенятої чисто пролетарським духом і широкими поняттями політичної акції, на місці теперішніх вузьких парламентарних понять. О-сновою і гарантією для дійсно-

го пролетарського розвитку Партії Праці мусять бути по-двоєні заходи відновити трейд-юнійний рух. Все це не означає однак, що Робітничя Партія забудить свої особливі цілі і принципи, але навпаки, вона стоїть за за-держанням своїх цілей і принципів, своєї свободи критики і себеїдентичности як організації, щоби, бути гарантією дальшого прогресу в робітничім русі, — однак загальною програмою акції може бути ви-працювана на основі негайної боротьби робітничої класи, як наприклад:

1. боротьба проти безробіт-тя;
2. проти відкритої робітні;
3. за 8-годинний день праці;
4. за свободу слова;
5. за свободу пікетовання;
6. проти шпюнажі, чи то правительством, чи праць-давцями; 9
7. проти "інджонкшенів" як способів вмишання в робітничу боротьбу;
8. проти вмишання поліції і війська в робітничу боротьбу.
9. за навзання повних політичних і економічних зносин з Свїтською Росією.

ДО РОБІТНИКІВ І СЕЛЯН СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ. До робітників і селян — виходців з галицької землі.

Віки цілі оралі нами наші вороги для нас лихо, лихом й засава.

Життя не мали ми, галицькі робітники та селяне, в світ за очі утїкаї зі свого краю. Жив і роскошував на нашій землі лише наш одвічний ворог, "законний" грабіжник і пан праці, огидний чужоді, не роба-пан — наш, польський, жидівський... весвітний пан.

Тяжко було нам, так є й по-нині і так буде й на далі, коли ми не доведемо до повної перемоги нашої війни з ворогом, в якій бемоє вже пятий рік на галицьких землях.

Не зрадьмо самі себе і тих наших товаришів, що вже жита своє поодавали за волю Галичини — Мельничка, Шеремету, Целку і сотні інших таких воєнкв класової війни.

Вірмо лише самим собі і на-вистину на нашу перемогу над ворогом і тому летіли вони на тепло цієї своєї віри... і загинули. Та не загинули з ними їхня віра, ні те, в що Вони непохитно вірили. Бо на теж саме тепло і з тією вірою цих Вістунів ідемо — тудж куди й Вони йшли — ми, уся галицька земля.

Багато криві коштувала нам та помилка. Стережимося зробити її в друге! Ідімо лише за своїми про-відниками, які ведуть нас до нашої волі шляхами нещадної класової війни.

Це ті єдині наші шляхи, які приведуть нас і до соціальної і до національної волі. І тільки цими, а де иншими шля-хами виженемо ми з Галичини окупантку Польщу.

Багато подяло наших революційних людей на цих революційних шляхах, а ще більше по-ляже на них... та що робити. Инших шляхів нема і бути не може.

За чотири роки на цих шля-хах зривалося в Галичині бо-гато огнево визвольних вих-рів. В одних місцях вибухали повстання проти навади-ка. Майже по всій Галичині димом і вогнем пускалися пан-ські фільварки, руйнувалися залізниця.

Неодностайно, неорганізова-но робив усе це Ти і тому так багато полягає в боротьбі з ворогом Твоїх найкращих си-нців, а волі все ще Ти не маєш. Розстрілює, розпинає. Тебе і далі "жодова" Жеч Посполі-та. "Серед білого дня" на "бла-городних" очах усього "циві-лізованого" світа розпинає, то-чить кров із Тебе.

Працюючий Галицький На-роде! Готуйся, будь готовий і дождай на гасло одностай-ного організованого наступу проти ворога!

Каче Тебе до цього Комітет Допомоги Політичним В'язням в Східній Галичині, переорганізований в Краєвий Комітет Допомоги Революційному Рухові в Східній Галичині.

Від нині ми, Краєвий Комі-тет Допомоги Революційному Рухові беремо на свої плачі провід революційного руху в Галичині. Цим ми в силі буде-мо більше допомогти і полі-тичним в'язням і всьому нашо-му визвольному ділу.

Ми проти переведення Поль-щею бранки в Сх. Галичині і проти того, що вона зробила з цієї країни Голгофту ХХ-століття. "Високих" протест-них нот до "високих" Хамів

"цивілізованого" світа ми не писатимем. "Високими" нота-ми "боролася" за визволення галицької землі Назаруки і ин-ші люди зі Старого Краю, а ми і на далі лищаємо цім ви-родкам цей спосіб "боротьби".

А ми Краєвий Революцій-ний Комітет, з Вами разом — галицькі Робітники і Селяне. Ми зарпостуємо перед ці-лим пролетарським світом про-ти знущань, чинених нам Поль-щею. Зелізом, вогнем і воро-жою кровю зарпостуємо. Не-тишимося ми цим. Та що роби-ти, коли всі инші протести бу-дуть тільки порожніми згукам-и по повітрі.

Порозстрілювані Товариші Мельничук, Шеремета і Целко — це є перші Вістуні Волі га-лицької землі.

Непохитно вірили ці на-вистину в нашу перемогу над ворогом і тому летіли вони на тепло цієї своєї віри... і загинули. Та не загинули з ними їхня віра, ні те, в що Вони непохитно вірили. Бо на теж саме тепло і з тією вірою цих Вістунів ідемо — тудж куди й Вони йшли — ми, уся га-лицька земля.

Багато криві коштувала нам та помилка. Стережимося зробити її в друге! Ідімо лише за своїми про-відниками, які ведуть нас до нашої волі шляхами нещадної класової війни.

Це ті єдині наші шляхи, які приведуть нас і до соціальної і до національної волі. І тільки цими, а де иншими шля-хами виженемо ми з Галичини окупантку Польщу.

Багато подяло наших революційних людей на цих революційних шляхах, а ще більше по-ляже на них... та що робити. Инших шляхів нема і бути не може.

За чотири роки на цих шля-хах зривалося в Галичині бо-гато огнево визвольних вих-рів. В одних місцях вибухали повстання проти навади-ка. Майже по всій Галичині димом і вогнем пускалися пан-ські фільварки, руйнувалися залізниця.

Неодностайно, неорганізова-но робив усе це Ти і тому так багато полягає в боротьбі з ворогом Твоїх найкращих си-нців, а волі все ще Ти не маєш. Розстрілює, розпинає. Тебе і далі "жодова" Жеч Посполі-та. "Серед білого дня" на "бла-городних" очах усього "циві-лізованого" світа розпинає, то-чить кров із Тебе.

Працюючий Галицький На-роде! Готуйся, будь готовий і дождай на гасло одностай-ного організованого наступу проти ворога!

Каче Тебе до цього Комітет Допомоги Політичним В'язням в Східній Галичині, переорганізований в Краєвий Комітет Допомоги Революційному Рухові в Східній Галичині.

Від нині ми, Краєвий Комі-тет Допомоги Революційному Рухові беремо на свої плачі провід революційного руху в Галичині. Цим ми в силі буде-мо більше допомогти і полі-тичним в'язням і всьому нашо-му визвольному ділу.

Ми проти переведення Поль-щею бранки в Сх. Галичині і проти того, що вона зробила з цієї країни Голгофту ХХ-століття. "Високих" протест-них нот до "високих" Хамів

тої — Вам простягаємо ми свою братню руку і кличемо і Вас до бою за таку Вашу віль-ню Польщу, як ми бемося за на-шу вільну Галичину.

З нами їти до класової вій-ни проти Ваших панів закли-каємо Вас!

Инші війни не дозволять ні нас ні Вас з панською неволі. Роздаймо ми "ворога, ви-женемо його з Сх. Галичини! Буде на нашій землі воля! Здобудемо ми її!

Не вернемося ми без неї бізь ще до своєї мирної праці, спо-конвіку зарпженої у тяжкій ярма чужодіва.

Наша воля належить тіль-ки нам — ми її здобудемо!

Єдиноправним володарем галицької землі є тільки ми: працюючі і ми ним станемо!

На віки виженемо ми во-рога зі свого краю. Так станеться. Так має бу-ти. Так буде!

Бо ми віримо в свої власні сили, бо віримо в допомогу наших Братів в Америці і Ка-наді, бо нам допоможуть пра-цюючі всього світа.

Закордонний Комітет Допомо-ги Революційному Рухові в Східній Галичині.

О. Іванович, голова. С. Олененко, член. П. Недобитий, член.

ДОКЛАД РАКОВСЬКОГО ПРО МІЖНАРОДНЕ ПОЛОЖЕННЯ.

На поширеному пленумі Харківської міськради заслу-хано доклад тов. Раковського про міжнародне становище.

Тов. Раковський детально зупинився на розколі держав Антанті й ролі пролетаріату Союзу Радянських Республік.

"Франція, судячи по газетах, — сказав тов. Раковський, — схильється зараз до складення з Турцією сепаратного догово-ру. Це буде бомбою, кинутую Францією в бік Англії. Пере-можці гризуться при поділї здобичі. Появляється те тим, що Англія досягла знищення морської колоніальної місії Німеччини.

Поділ стають трівожніші шчо-не-день. Складення Фран-цією сепаратного договору з Турцією дозволяє, що Франція отверто розриває з Англі-єю союз.

З другого боку, Ітанкарє не може признатися до невдачі окупації Рура, боючись парла-менту.

Непримиримість Франції, яка помічається останними чак-тунками, може втягнути Европу в нову війну. Нам кров робітні-ків і селян дорожша від зав-дань європейських держав.

Поділ, які зараз відбувають-ся в Европі, збільшують фа-шизм і ускорюють науку про-летаріату. Ми певні, що в най-ближньому майбутньому ми вступимо в нову революційну е-сму.

Пролетаріат радянських ре-спублік допоможе західному пролетаріатові не тільки одни-ми симпатіями. Стіхійні про-тести робітників наших країн проти окупації Рура — це є вірна заповідь тому, що про-летаріат радянського союзу приїде на допомогу німецько-му пролетаріатові в потрібний момент.

Пленум міськради ухвалив резолюцію, в котрій від імені 100,000 робітників і селян ви-словлюється догана політиці імперіалістів і обіцяється ак-тивна допомога.

В кінці до міськради м. Харкова вибирається заареш-тованих французьких комуні-стів.

На загальному міськомому пар-тіному зібранні в Харкові тов. Раковський виступив з докладом про міжнародне ста-новище. Сало було перепов-нено. Кілька сот чоловік за-лишилось на вулиці. Багато безпартійних довелося до-пустити на відкрите засідання.

Тов. Раковський зупинився на руських подіях і Льозан-ській конференції.

Наша політика — сказав тов. Раковський, — як держави, є політикою пацифізму (миро-любства). Доказом цього є скликання нами в Москві кон-ференції по розброєнню. Але це не значить, що в разі серіоз-ної небезпеки ми залишимося миролюбцями.

Европа — напередодні над-звичайних подій. Рур — це продовження війни, Льозанна — це епізод (випадок) війни. Між Англією й Францією йде жорстока боротьба. Франція вважає, що в наслідок війни Англія досягла своєї мети, а Франція ні. В чому-ж ця ме-та? Боротьба велась за залізо, вуголь. Невиплата боргів є тільки приводом для окупації Рура. В дійсності-ж, Фран-цузи вирішили знесилити й ви-точити кров з Німеччини та те-роризувати німецький капітал.

Франція не помилилась в своїх сьвіданнях і Німеччина при-пинила відісання вугля до Франції. Переговори з шахтя-рами закінчилися без наслідків. Спроба рекувізувати вугольна-ткудласа на опір робітників. Англія в стані чекання. Америка відкакала військо, а Італія бере лише символічну участь в окупації. В звязку з цим Ні-меччина гадає допомогти Ан-глії, яка незадоволена Фран-цією, що після окупації при-дала першество в Европі. Мож-лива навіть згода між німець-кими і англійськими проми-словцями.

Наслідки останних подій для робітничої класи тяжкі. Заробіт-на платня знизилась до че-твертини довоєнної. В Німеч-чині збільшується смертність на ґрунті недоїдання й голоду. Сотні тисяч безробітних. У Франції так само не краще.

Франк коштує чверть довоєн-ної ціни. Настрій робітників у Німеччині пригнічений з при-чини зубожіння. Однак спостерігається певний пере-лом. Робітники починають займати певну позицію проти капіталістів та угодівців. Ко-муністична партія Франції хоч і зменшилась, проте зміцнилась. Траж "Іманіте" піднісся до 200,000 примірників.

Наслідки останних подій для робітничої класи тяжкі. Заробіт-на платня знизилась до че-твертини довоєнної. В Німеч-чині збільшується смертність на ґрунті недоїдання й голоду. Сотні тисяч безробітних. У Франції так само не краще.

Франк коштує чверть довоєн-ної ціни. Настрій робітників у Німеччині пригнічений з при-чини зубожіння. Однак спостерігається певний пере-лом. Робітники починають займати певну позицію проти капіталістів та угодівців. Ко-муністична партія Франції хоч і зменшилась, проте зміцнилась. Траж "Іманіте" піднісся до 200,000 примірників.

Наслідки останних подій для робітничої класи тяжкі. Заробіт-на платня знизилась до че-твертини довоєнної. В Німеч-чині збільшується смертність на ґрунті недоїдання й голоду. Сотні тисяч безробітних. У Франції так само не краще.

Франк коштує чверть довоєн-ної ціни. Настрій робітників у Німеччині пригнічений з при-чини зубожіння. Однак спостерігається певний пере-лом. Робітники починають займати певну позицію проти капіталістів та угодівців. Ко-муністична партія Франції хоч і зменшилась, проте зміцнилась. Траж "Іманіте" піднісся до 200,000 примірників.

Наслідки останних подій для робітничої класи тяжкі. Заробіт-на платня знизилась до че-твертини довоєнної. В Німеч-чині збільшується смертність на ґрунті недоїдання й голоду. Сотні тисяч безробітних. У Франції так само не краще.

Франк коштує чверть довоєн-ної ціни. Настрій робітників у Німеччині пригнічений з при-чини зубожіння. Однак спостерігається певний пере-лом. Робітники починають займати певну позицію проти капіталістів та угодівців. Ко-муністична партія Франції хоч і зменшилась, проте зміцнилась. Траж "Іманіте" піднісся до 200,000 примірників.

Наслідки останних подій для робітничої класи тяжкі. Заробіт-на платня знизилась до че-твертини довоєнної. В Німеч-чині збільшується смертність на ґрунті недоїдання й голоду. Сотні тисяч безробітних. У Франції так само не краще.

Франк коштує чверть довоєн-ної ціни. Настрій робітників у Німеччині пригнічений з при-чини зубожіння. Однак спостерігається певний пере-лом. Робітники починають займати певну позицію проти капіталістів та угодівців. Ко-муністична партія Франції хоч і зменшилась, проте зміцнилась. Траж "Іманіте" піднісся до 200,000 примірників.

Наслідки останних подій для робітничої класи тяжкі. Заробіт-на платня знизилась до че-твертини довоєнної. В Німеч-чині збільшується смертність на ґрунті недоїдання й голоду. Сотні тисяч безробітних. У Франції так само не краще.

Франк коштує чверть довоєн-ної ціни. Настрій робітників у Німеччині пригнічений з при-чини зубожіння. Однак спостерігається певний пере-лом. Робітники починають займати певну позицію проти капіталістів та угодівців. Ко-муністична партія Франції хоч і зменшилась, проте зміцнилась. Траж "Іманіте" піднісся до 200,000 примірників.

Наслідки останних подій для робітничої класи тяжкі. Заробіт-на платня знизилась до че-твертини довоєнної. В Німеч-чині збільшується смертність на ґрунті недоїдання й голоду. Сотні тисяч безробітних. У Франції так само не краще.

Франк коштує чверть довоєн-ної ціни. Настрій робітників у Німеччині пригнічений з при-чини зубожіння. Однак спостерігається певний пере-лом. Робітники починають займати певну позицію проти капіталістів та угодівців. Ко-муністична партія Франції хоч і зменшилась, проте зміцнилась. Траж "Іманіте" піднісся до 200,000 примірників.

24. марта 1920 р. злиття У. К. П. (боротьбістів) з К. П. (6) У.

25. марта 1917 р. величезна демонстрація робітників в Мос-кві за "8-годинний робочий день, мир і братства народів".

26. марта 1920 р. організація тимчасового бюро ІЛКК.П.У.

27. марта 1917 р. Центральна Рада вислала делегатів до тим-часового уряду.

27. марта 1917 р. Заклик Пе-троградської Ради Роб. Ден. до пролетаріату всього світа.

28. марта 1847 р. арешт у-країнського революційного "Жирно-Методієвського бра-тва".

28. марта 1871 р. перше засі-дання Паризької Комуні.

28. марта 1921 р. декретом С.Н.К. Р.С.Ф.С.Р. дозволено вільний обмін, продаж і купів-лю зерна, картоплі і сина в гу-берніях, які скінчили розклад-ку. Всі охоронні відділи в цих губерніях змінюються. Розмір продпагогу на 1921—1922 р. установлено в сумі 240 мільонів пудів.

29. марта 1826 р. родився Вільгельм Лібкнехт.

29. марта 1881 р. арешт Ки-бальчича і Фроленка, співуча-сників убійства Олександра ІІ.

30. марта 1887 р. офіцер Су-ханов народивець розстріля-ний в Кронштаді.

30. марта 1918 р. німецькі війська взяли Полтаву.

30. марта 1921 р. установле-но продпагогу на Україну в роз-мірі 117 мільонів пудів.

СХІДНО-ОКРУЖНИЙ З'їзд стов. У.Р.Д. в ТОРОНТО.

Східний Окружний Комітет стов. Укр. Роб. Дім повідом-ляє оцєю дорогою всі відділи, філії і товариства, що зїзд схід-ного округу відбудеться в дніях 30. і 31. марта ц. р. в альо-калі відділу У.С. Р.П.К. під чи-слом 553 Queen St. West, To-ronto, Ont.

Програма зїзду:

1. Отворення зїзду.
2. Вибір президії на час зїз-ду.
3. Вибір верифікаційної ко-місії і провірення повнова-стей делегатів.
4. Справоздання С.О.К.
5. Справоздання делегатів.
6. Справоздання заряду ви-давництва "Історія Культури".
7. Перегляд рішень IV. Зїзду стов. У.Р.Д.
8. Вибір комісії.
9. Інкорпорація стов. У.Р.Д. в Торонто.
10. Робітничє Запомогове Товариство.
11. Діточі школи при стов. У.Р.Д.
12. Поміч революційному ру-хові в Східній Галичині.
13. Вибір Східного Окруж-ного Комітету.
14. Замкнення зїзду.
15. Філії, відділи і товариства а також і поодинокі члени стов. У.Р.Д. можуть прислати свої домаган

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

Гайвороння.

Северал, Алта.

Перечитую українську робітничу пресу, а головним "Укр. Роб. Вісти", в зауважжя, що вже від довгого часу з наших сторінок не маємо жадних вісток, так менше нас і не було на світі, або не було про що писати.

В дійсності справа маєш шлюком німаєш. Писати, хвала богу, є про що, хоча і довго разів не тяждець та жадна оспалість і байдужість завладда тутешнім робітничком до той степені, що і про свої "гаражі" нічого не гадують. Відують, терплять та мовчать, немов води в рот набрали. Шлюком як то кажуць, "здалася нам волю Боку". А та божа воленка, — і що тільки вона з нами тут не виробляє.

Достяг мавати хочби про едмонтський майнерський страйк, який вже "широко" продовжуєся чотирма місяцями. З початку гадують ледше про него, а тепер все зникло.

Та се ще не доказ, що тут все "благочинно", бо янго кажуць — "чим даліше в ліс, тим більше дров" — таке і з цим страйком.

Кажуть, щоб поквитати раба та приборкати його, уживає всякого найпідвійного методу, про які заздалека знає історія. І так, дуже тяжко приходиться страйкувачам майнерам зводити цю нерівну боротьбу за кусок хліба. Брак досвідів десьма їм нашкодило. Добродушність та неадекватна інтенсивність віра в акції та справедливість робить також своєю. А ворог користає зі всього. Здається ціле пекло залучилося разом, щоб поквитати нещасливих рабів, які осмілюються заколючувати його своїми такими дурнищами, як "дай хліба". Пашні нічого не обходять, що робітник примарає за годую, пізніше коли працює нечуже ві. Він може і зовсім відійти, бо тут візна країна — значить візна, здавай.

Вся бідураку ісу-братів шкрити і собі зуби та при всякій нагоді стараться чимось то прилучити своїм панам.

Тутешні "самаритани" доктори відмовляються помагати нічим всім тим, котрі мають якусь візна, або хочби симпатизувати їм страйкувачам. Адвокати, які і беруть справи страйкерів, то тільки на те, щоб гроби взяти, а ні — порі з тобою: або плати, а ні то віди до "бурки".

Місцена алігавська буржуазна преса, як досі, так і на даліше по собачому виповнає волю боція та виповнає несторивні ричи на страйкувачів.

Поліція також не спить. О, це не такі люди, щоб про себе не давали знати. Суди повні що див. Розбирають та судять, судять та судять і кішня не видно. А гробиені, бітні, поквирядні та ще я до того судажі робітників — ані парі з уст. Навіть своїм товаришам неадають про те, що не хотять навістити. Однак, це не все. Кожий ві робітників відповно розуміє своє становище та відповно поступає до нічого не стримавої їх від освітлення своєї цілі. Та біла з темнотою, що так глибоко акоринька, що дає спротиву босям нацькувати одного робітника на другого та відбирати оден в другого останній кусок хліба.

Людей, котрі то сповнюють таку нічому та брудну роботу для своїх гнобителів, не бракує і в жадних страйку, не бракує і у нас. Про що гідую то і не хочеться писати, бо кождий робітник знає як надто добре як вона виглядає.

Е це сотворини, котрі на те тільки мають голови, щоб мали на тім капелюху носити, або — як приказують старі люди, щоб мотузок не зсунувся. Вони ніколи не страйкували, не страйкуватимуть і тепер, хочби їм те платило, але і їх поради дні "покажува". Це є тип старого сліпого.

Та тепершній едмонтський страйк покванкав до життя новий ряд своїх нудящих сотворин, про який ніхто і Дарвін нічого не знає в своїх "Походженню Родів". Це є попомодний скеб, або "скеб-запр". Що до зовнішнього його вигляду то є сотворини шлюком подібне до чоловіка, тільки що про внутрішній умяблання днів нічого певного сказати не можна. Тільки шлюком поведання до всім ривняється воно до своїх попередників. Ці номоводні скебозарі при нагоді виходять на страйк, я, та тільки не на те, щоб його випрати, а на те, щоб організувати скебів, та світи зерно-незгоді та непорозуміння між страйкерів. Ада знова як оден з них висказав ся "щоб показати свою силу".

До роботи ідуць вони аж тоді, коли вже всі люди, побачивши їх нічмені заходи, з відразою та омерзінням відвертаються від них. Не хотілось мені і гадувати про цю гідую, цей новий тип цих пашнящих скебів подібний до людей, а навіть хочби на двох ногах і тому то дуже легко може бути прийнятий в ряди робітників замість людини, а потім — біда не троха. Робітничі товариства повинні подастися, щоб вже раз на все поквитати з всьмаю гідую, яка густо-часто уживає часного робітничого імени, щоб ним заслонити свої підвійні ривки. Скеб не шось таке відає, що вже і в католицькій церкві за дика не може бути, бо як сказав оден піп, що "він і в церкві буде скебуватим".

Я думаю, що вже найважчий час, щоб вийти більше радикально до праці та не тільки винувати товариства з сего будая, але також і перестерти другі робітничі організації.

При нагоді хочу також спитати про оден маленькій "співод" про який писали товариші.

Во время оно в стодичній місті Азберті, Едмонті, по довгий боніж та мукх стара, бездуша бабуна "Українська інтелігенція" привела на світ маленьке рабенське дученя. Хоч париньське воно собі "широко" було так, що не було надії, що воно буде жити, то все таки "патріотич" покликани куми і во християнськом значаю охрестили його, та дали імя "Наш Поступ". Довго ходив сей іх "поступ" рочки по всіх аулаках та беклянах, шукаючи средств до життя. Та дарма, прийшло до того, що треба було таки "коробок" приготувати, і збиратися "в путь праведну". Зібралася вже вся патріотична саламаха, але в "громадину" боча садами та чекалі з запертих носима, коли буде душа виходити.

Аж тут в саму критичну хвилю надійшла кума Параска, тога, що то (найсь преч класе) від уроків помагала та пораджала, щоб дати недоумому ващентому пашняти того віка, яке помагає всяким зародочним газетам і всім газетам.

Кажуть, що ця шептуха помагає в такій самій спосіб і "Укр. Голосом", а тоб він давно був пятами заквучив.

Віраж в той час в нас розгорів ся страйк, отже є нагода для всяких настрій добориватися. І о чудо! Що за чудотворне те віка. Лиш заюваць "поступ" того віка, сейчас став на ноги.

А як відомо, вся чорноточенщина завсиди прикриває свої погані ривки, гарними іменами. Так стаюся і тут. Прикрасили пашняки вислужені своїм репутацию портретом Т. Шевченка і їм думали закрити своє дієне лице. Помітивши кілька творів сего великого поэта, почали датише писати про едмонтський майнерський страйк. Гав, гав на страйкерів. Страйк вже скіченний, зстав програмні скорше, чим розпочався. Так кажуць сами страйкері, неважко, що робітників змушувалися інтернаціонально, а пашня біла людей національно. "Ось так в прокаторської спосіб почав той "поступ" писати.

"Твердження, що візна робітничої класи має бути ділом самих робітників", це тільки фраза без значіння, і буде нею доки "хтось" не покаже нам, як цей візна осягнути. Таке то беклячуть наймити буржуазії.

Та вступереч тому всьму, ми всякж таки на страйку. Серед цих невинних обставин ми стоїмо в боєвій ліній і доти будемо змагаються та борючись, поки або не виберемо собі спосіб справедливі домагаєні, або всі до одного не упадем жертвою нерівної боротьби та підлядз оден з всяких скебозарів.

Та всякж таки ми знаємо дуже добре, що до страги не маємо нічого, а до здобуття, цінний світ". Гавняни патріотичних дученят вказує нам, що ми на правій дорозі.

Тож далі до побіди всі я оден! Хай гинє паршиний рід скебозарів і інших підлядз та нічменних панських хорти!

Хай гинє те прокляте чорне гайвороння, що не робітничу кров! Ми любимо! Ми мусимо побачити, бо так диктує нам здоровий класовий розум.

Майнер.

Обьюнники за роботою.

Тімміс, Онт.

"Вже довгий час тому не чути гадасу і не видно на сторінках робітничої преси тих великомучучних букв О.В.Ю. Тільки з головного центра, Вінніпегу проширяється між робітників задаром "One Big Union Bulletin", який візна на рівних компетенціях. Та вже і компетенції мунулися і ті одичні лідери славної коаліції організації, яку вони тепер обернули в якусь приватноласницьку свою доходу юнію, пускаються тепер в мандрівки.

Певно вони вже проїли зароблені на "бейс-бол компетенції" хліб, котрі почали вже мандрівку. Курьазди вони на сяд, між копалями північного Онтарію. Вони вони заюваць золоте руно. Вони не забули ще, як до за існування О.В.Ю. пладо з тих копаляд до головного центра О.В.Ю. много \$\$. Лідери не істкуючої організації вислали з Вінніпегу до Тімміс і околиці секретаря ініціативного відділу, як це він казав: "І цей "секретар", прибувши до Тімміс почав шукати галі на скликання мітінгу. Ввався до фінансських робітників, але ті відмовили. Ввався до Укр. Роб. Дому, дівстає саме. І тепер він ходить хата від хати і просить робітників вписуватися до О.В.Ю., але з кількох хатів зівстає викинений за поріг. І з той злости почав кричати на Робітничу Партію Канади, почав обкидати її лайками в чисто шубацький спосіб. Ось такого то "революціонера" прислала до нас вінніпегська сорка з О.В.Ю., який на саму гадку про червоних дочине казистик.

Товариші, члені Р.П.К. в інших місцевостях повинні взяти це на увагу і коли цей горе-соціаліст пробуде до вашої місцевости, покажіть йому на дзері, як це зробив товариш в Тімміс. Ми повинні взяти до уваги всіх наших "роздоринників" в робітничих ривах і зобується іх раз на засіданні. О.В.Ю. умерла перещасною смертю, бо літери звели її на мавиці. Нехай-же вмирає, нема потреби її воскресити і піддержувати її безробітних лідерів. Бо та юнія

не істкує для робітництва, але для ліберів.

Що-ж до юнії, то ми члені Р.П.К. повинні йти до юнії, але до дієвної юнії, яка має робітничу масу. Такою юнією для нас, майнерів, є майнерська юнія і до неї ми повинні вийти. Нам не потрібні ніякі дуадастичні юнії, які роздвоюють робітничі ривки.

Нехай цих моїх візна сів будуть пересторогою для всіх робітничих шкіл, бо той О.В.Ю. організатор має намір обхити візу сівану Канади. Товариші! Подастарітеся, щоб дія вернува до Вінніпегу шлюма. Нехай літери О.В.Ю. шукають собі хліба в "бейс-бол компетенціях", а не між робітниками.

Робітник.

Тейбер, Алта.

Читавши "У.Р.В." цікаво було довідатися, ледше про що мішкетів, а передовсім тим майнерам, котрі робили попередно в Тейбер. Тут є дві загавні майни, в котрих робить в "добрі час" поверт три сотки майнерів.

В гурдині мунушого року одна біла майна була заперта чештрост-компанія, через що опинився близько дві сотки майнерів без роботи. А були вони зорганізовані в незалежній локаль О.В.Ю., де членам яно дозволялось скебувати мунушого року підчас загальної страйку-майнерів, що дотривали в робітні. Але вернемос назад. Коли ми лишись без роботи, так біла майнерів пішла до роботи до другої майни, де через два роки не істнувала жадна юнія, хоч давніше була там Ю.М.В. Взагалі майни побачили, що не владна на іх майні і почали зникнувати заробітну платю о 15 процент. Цего не могли знести незорганізовані майнери бо і так заробляли не більше як 3-4 дол. на день, отож ривки вийти на страйк, що і зробили в кілька днів пізніше. Склалися мітінги, організувалися локаль Ю.М.В., на котріх був Шерман, президент 18. дистрикту і разом, щоб ці останні без роботи майнери випустили на зад до юнії, що найбільш нас зоробила. А горстка майнерів на чолі з офіцерами "незалежної" О.В.Ю. зробиши угоду з Трост Компанією, щобі створили завод майни і добувати вітло на потовину. Там вони зробиши для себе потовину чистий юнії платні. А ми в часі 3-го, прилучилися до страйкувачів, де страйковий комітет зараз зачав заніматися збиранням страйкового фонду, котрого на разі майже не було. Отож Шерман упованив збирати на кілька майнерських кемпах в Кроус Нест Пейс, з чого вивинило кількості доларів. Потім майнерська оркестра поїхала майже до тих саміх кемпів, дала рад концертів, з котрих дівста зібрано, а також поверт тисячу доларів прислав дистрикту. Це не багато, але кожди взяти в рахунок, що підмогу брали не всі страйкувачі, а нас безробітних шлюмом юнії, організатор; С. Соляник, асист. проф.; Я. Святій, секретар прот.; І. Шастків, асистент; С. Табачник, секр. фін.; І. Розак, С. Каренко, І. Бабіч, контрольний комітет.

Сформована нового товариства не сподобалось деяким людям і вони вже накупились на него в "Кан. Українцях". Біл, і почав нахвалитися на робітничих платі та кричати, щобі гнали їх мітало. На слухі виборки цього попила, ми маємо потреби відповідати, але то прибуло до нас дописувачеві "Кан. Укр." треба сказати пару слів на роперу. Цей дописувач нахвалитися на фермерів та називає нас, фермерів, комуїстами. Так, так, добродію, ми заснували окреме товариство, бо годі нам було жити з патріотичним товариством, яке все спровадує до себе рівних темпелів, а ті, прилучивши, нахвалюються в батярській спосіб на всіх, хто не з ними. Ми є члени, іг так, але ми працюємо чесно, а не лінуємося та не тратьмо часу на долаєння шурів по лядку. Слми він такий "розумний" то кому не влієте та не навірте розуму своїх однодумців? А то вони мусять шукати розуму в самогонці розраду в танцях та гуляках, які закінчуються бійками. Це не лінує було для вас позичити комуїстів в спокую, а подитися на самих себе? Щодо тільки, що ті патріоти дивять своїм чинкам називає Т. Шевченка та І. Франка. Чи не є нас наруга? Читальня в Іст Селкірх має назву І. Франка, а що там робить ся, що гідолось бі з наукою Франка? Ех темнота, темнота. За життя гонимі, викладши цього письменника і не лишили його в спокую і по смерті.

Фармер.

На сплату доугу У.Р.Д. в Вінніпегу заюваць сівані товариші:

По \$5.00: А. Мельничук, Н. Гейко, І. Г. Михайлюк, М. Крашевський, Л. Стороцьк, Ф. Котак, К. Мороз, Д. Бабаба, Ф. Винничук;

по \$2.00: Н. Рибка, Ф. Магега, В. Малецько, Марія Малецько;

по \$1.50: М. Михайлюк, К. Кулик, Ф. Терешко, А. Мороз, П. Стойко, М. Шваловський, М. Пушак, Н. Г. Гейко;

по \$1.00: М. Діач, П. Гомі, Ю. Прозвінський, Т. Панчишин, Т. Гершков, К. Загорський, Г. Кулик, (Серв), С. Зоуук;

по 50 ц.: В. Ваарничук.

На сплату доугу У.Р.Д. в Едмонті заюваць сівані товариші:

По \$5.00: А. Мельничук, Н. Гейко, І. Г. Михайлюк, М. Крашевський, Ф. Фотинюк, П. Гейко, І. Подій, М. Кебін, П. Романчук, В. Панчишин, М. Покола, І. Багрий, Ф. Павлаук, Л. Зоуук.

На сплату доугу У.Р.Д. в Вінніпегу заюваць сівані товариші:

По \$3.00: Н. Рибка; по \$2.00: А. Мельничук, Ф. Магега; по \$1.50: М. Михайлюк, К. Кулик, Ф. Терешко, А. Мороз, П. Стойко, М. Шваловський, М. Пушак, Н. Г. Гейко; по \$1.00: М. Діач, П. Гомі, Ю. Прозвінський, Т. Панчишин, Т. Гершков, К. Загорський, Г. Кулик, (Серв), С. Зоуук; по 50 ц.: В. Ваарничук.

Завдяку зібрано на сплату доугу У.Р.Д. в Вінніпегу \$73.50; Укр. Роб. Дому в Едмонті \$70.00; а на пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти" \$27.50.

Крім цієї збірки зібрано від товаришів добровільні датки для покриття розходів дальшої подорожі організатора \$14.80, до яких долучили Видділ Ст. У.Р.Д. \$10.00 з своєї каси, що зробило разом \$24.80.

Всім жертводавцям складає Заряд Видділу найбачачіший подяку як також бажаю товаришам організаторам найбачачих успіхів в його життєвій праці.

З товаришеским привіттом, Заряд Видділ Ст. У.Р.Д. в Бруа.

Іст Селкірх, Ман.

Дня 5. лютого відбулись збори фермерів в Іст Селкірх, Ман., на котрих говорив Т. Гуцалюк з Вінніпегу. Кожди прибув з Гуцалюком, до першого вечера не можна було устроїти лекції, бо в патріотичній читальні були інші лекції. Після лекції фермерів ставили запити. Навіть були та наші запити, "як виглядає болшевик?" на що, т. Гуцалюк відповідав, що болшевиків з трома очима, з чого фермері посміялися. Тов. Гуцалюк закінчив лекцію до зауки і створити в себе філію У.Р.Д., однак шара патріотичних фермерів, які мають монополію над домою читальні, чому спротивлялися собі окреме товариство ім. П. Шевченка. Вписалося 15 членів і членів. До зуряду утворили сівані товариші: Іван Ковальський, 78-літній, організатор; С. Соляник, асист. проф.; Я. Святій, секретар прот.; І. Шастків, асистент; С. Табачник, секр. фін.; І. Розак, С. Каренко, І. Бабіч, контрольний комітет.

Сформована нового товариства не сподобалось деяким людям і вони вже накупились на него в "Кан. Українцях". Біл, і почав нахвалитися на робітничих платі та кричати, щобі гнали їх мітало. На слухі виборки цього попила, ми маємо потреби відповідати, але то прибуло до нас дописувачеві "Кан. Укр." треба сказати пару слів на роперу. Цей дописувач нахвалитися на фермерів та називає нас, фермерів, комуїстами. Так, так, добродію, ми заснували окреме товариство, бо годі нам було жити з патріотичним товариством, яке все спровадує до себе рівних темпелів, а ті, прилучивши, нахвалюються в батярській спосіб на всіх, хто не з ними. Ми є члени, іг так, але ми працюємо чесно, а не лінуємося та не тратьмо часу на долаєння шурів по лядку. Слми він такий "розумний" то кому не влієте та не навірте розуму своїх однодумців? А то вони мусять шукати розуму в самогонці розраду в танцях та гуляках, які закінчуються бійками. Це не лінує було для вас позичити комуїстів в спокую, а подитися на самих себе? Щодо тільки, що ті патріоти дивять своїм чинкам називає Т. Шевченка та І. Франка. Чи не є нас наруга? Читальня в Іст Селкірх має назву І. Франка, а що там робить ся, що гідолось бі з наукою Франка? Ех темнота, темнота. За життя гонимі, викладши цього письменника і не лишили його в спокую і по смерті.

Фармер.

На сплату доугу У.Р.Д. в Вінніпегу заюваць сівані товариші:

По \$5.00: А. Мельничук, Н. Гейко, І. Г. Михайлюк, М. Крашевський, Л. Стороцьк, Ф. Котак, К. Мороз, Д. Бабаба, Ф. Винничук;

по \$2.00: Н. Рибка, Ф. Магега, В. Малецько, Марія Малецько;

по \$1.50: М. Михайлюк, К. Кулик, Ф. Терешко, А. Мороз, П. Стойко, М. Шваловський, М. Пушак, Н. Г. Гейко;

по \$1.00: М. Діач, П. Гомі, Ю. Прозвінський, Т. Панчишин, Т. Гершков, К. Загорський, Г. Кулик, (Серв), С. Зоуук;

по 50 ц.: В. Ваарничук.

На сплату доугу У.Р.Д. в Едмонті заюваць сівані товариші:

На сплату доугу У.Р.Д. в Вінніпегу заюваць сівані товариші:

По \$5.00: А. Мельничук, Н. Гейко, І. Г. Михайлюк, М. Крашевський, Л. Стороцьк, Ф. Котак, К. Мороз, Д. Бабаба, Ф. Винничук;

по \$2.00: Н. Рибка, Ф. Магега, В. Малецько, Марія Малецько;

по \$1.50: М. Михайлюк, К. Кулик, Ф. Терешко, А. Мороз, П. Стойко, М. Шваловський, М. Пушак, Н. Г. Гейко;

по \$1.00: М. Діач, П. Гомі, Ю. Прозвінський, Т. Панчишин, Т. Гершков, К. Загорський, Г. Кулик, (Серв), С. Зоуук;

по 50 ц.: В. Ваарничук.

На сплату доугу У.Р.Д. в Едмонті заюваць сівані товариші:

По \$5.00: А. Мельничук, Н. Гейко, І. Г. Михайлюк, М. Крашевський, Ф. Фотинюк, П. Гейко, І. Подій, М. Кебін, П. Романчук, В. Панчишин, М. Покола, І. Багрий, Ф. Павлаук, Л. Зоуук.

На сплату доугу У.Р.Д. в Вінніпегу заюваць сівані товариші:

По \$3.00: Н. Рибка; по \$2.00: А. Мельничук, Ф. Магега; по \$1.50: М. Михайлюк, К. Кулик, Ф. Терешко, А. Мороз, П. Стойко, М. Шваловський, М. Пушак, Н. Г. Гейко; по \$1.00: М. Діач, П. Гомі, Ю. Прозвінський, Т. Панчишин, Т. Гершков, К. Загорський, Г. Кулик, (Серв), С. Зоуук; по 50 ц.: В. Ваарничук.

Завдяку зібрано на сплату доугу У.Р.Д. в Вінніпегу \$73.50; Укр. Роб. Дому в Едмонті \$70.00; а на пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти" \$27.50.

Крім цієї збірки зібрано від товаришів добровільні датки для покриття розходів дальшої подорожі організатора \$14.80, до яких долучили Видділ Ст. У.Р.Д. \$10.00 з своєї каси, що зробило разом \$24.80.

Всім жертводавцям складає Заряд Видділу найбачачіший подяку як також бажаю товаришам організаторам найбачачих успіхів в його життєвій праці.

З товаришеским привіттом, Заряд Видділ Ст. У.Р.Д. в Бруа.

Іст Селкірх, Ман.

Дня 5. лютого відбулись збори фермерів в Іст Селкірх, Ман., на котрих говорив Т. Гуцалюк з Вінніпегу. Кожди прибув з Гуцалюком, до першого вечера не можна було устроїти лекції, бо в патріотичній читальні були інші лекції. Після лекції фермерів ставили запити. Навіть були та наші запити, "як виглядає болшевик?" на що, т. Гуцалюк відповідав, що болшевиків з трома очима, з чого фермері посміялися. Тов. Гуцалюк закінчив лекцію до зауки і створити в себе філію У.Р.Д., однак шара патріотичних фермерів, які мають монополію над домою читальні, чому спротивлялися собі окреме товариство ім. П. Шевченка. Вписалося 15 членів і членів. До зуряду утворили сівані товариші: Іван Ковальський, 78-літній, організатор; С. Соляник, асист. проф.; Я. Святій, секретар прот.; І. Шастків, асистент; С. Табачник, секр. фін.; І. Розак, С. Каренко, І. Бабіч, контрольний комітет.

Сформована нового товариства не сподобалось деяким людям і вони вже накупились на него в "Кан. Українцях". Біл, і почав нахвалитися на робітничих платі та кричати, щобі гнали їх мітало. На слухі виборки цього попила, ми маємо потреби відповідати, але то прибуло до нас дописувачеві "Кан. Укр." треба сказати пару слів на роперу. Цей дописувач нахвалитися на фермерів та називає нас, фермерів, комуїстами. Так, так, добродію, ми заснували окреме товариство, бо годі нам було жити з патріотичним товариством, яке все спровадує до себе рівних темпелів, а ті, прилучивши, нахвалюються в батярській спосіб на всіх, хто не з ними. Ми є члени, іг так, але ми працюємо чесно, а не лінуємося та не тратьмо часу на долаєння шурів по лядку. Слми він такий "розумний" то кому не влієте та не навірте розуму своїх однодумців? А то вони мусять шукати розуму в самогонці розраду в танцях та гуляках, які закінчуються бійками. Це не лінує було для вас позичити комуїстів в спокую, а подитися на самих себе? Щодо тільки, що ті патріоти дивять своїм чинкам називає Т. Шевченка та І. Франка. Чи не є нас наруга? Читальня в Іст Селкірх має назву І. Франка, а що там робить ся, що гідолось бі з наукою Франка? Ех темнота, темнота. За життя гонимі, викладши цього письменника і не лишили його в спокую і по смерті.

Фармер.

На сплату доугу У.Р.Д. в Вінніпегу заюваць сівані товариші:

По \$5.00: А. Мельничук, Н. Гейко, І. Г. Михайлюк, М. Крашевський, Л. Стороцьк, Ф. Котак, К. Мороз, Д. Бабаба, Ф. Винничук;

по \$2.00: Н. Рибка, Ф. Магега, В. Малецько, Марія Малецько;

по \$1.50: М. Михайлюк, К. Кулик, Ф. Терешко, А. Мороз, П. Стойко, М. Шваловський, М. Пушак, Н. Г. Гейко;

по \$1.00: М. Діач, П. Гомі, Ю. Прозвінський, Т. Панчишин, Т. Гершков, К. Загорський, Г. Кулик, (Серв), С. Зоуук;

по 50 ц.: В. Ваарничук.

На сплату доугу У.Р.Д. в Едмонті заюваць сівані товариші:

По \$5.00: А. Мельничук, Н. Гейко, І. Г. Михайлюк, М. Крашевський, Л. Стороцьк, Ф. Котак, К. Мороз, Д. Бабаба, Ф. Винничук;

по \$2.00: Н. Рибка, Ф. Магега, В. Малецько, Марія Малецько;

по \$1.50: М. Михайлюк, К. Кулик, Ф. Терешко, А. Мороз, П. Стойко, М. Шваловський, М. Пушак, Н. Г. Гейко;

по \$1.00: М. Діач, П. Гомі, Ю. Прозві